

III

(Ettevalmistavad aktid)

NÕUKOGU

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 3/2008,

20. detsember 2007,

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv 2008/.../EÜ, mis käsitleb keskkonnakvaliteedi standardeid veepoliitika valdkonnas ning millega muudetakse direktiive 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ, 86/280/EMÜ ja 2000/60/EÜ

(2008/C 71 E/01)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Pinnavee keemiline saastus kujutab veeekoskonnale ohtu, kuna selle tagajärjeks on akuutne ja krooniline toksilisus veeorganismidele, akumulatsioon ökosüsteemis ning elupaikade ja bioloogilise mitmekesisuse kadumine, ühtlasi ohustab see ka inimeste tervist. Esmajärjekorras tuleks kindlaks teha saastamise põhjused ja tegeleda heitmetega nende tekkekohas, majanduse ja keskkonna seisukohast kõige tõhusamal viisil.

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsuses nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnanalane tegevusprogramm ⁽³⁾, sätestatakse, et

keskkond, tervis ja elukvaliteet on selle programmi keskkonnanalased põhiprioriteedid, ja rõhutatakse eelkõige vajadust kehtestada veepoliitika valdkonnas konkreetsemad õigusaktid.

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivis 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik ⁽⁴⁾, sätestatakse strateegia vee saastamise vastu ning nõutakse täiendavaid saastekontrolli meetmeid ja keskkonnakvaliteedi standardeid. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse keskkonnakvaliteedi standardid vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ sätetele ja eesmärkidele.

(4) Kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 4 peaksid liikmesriigid rakendama vajalikud meetmed vastavalt nimetatud direktiivi artikli 16 lõigetele 1 ja 8, eesmärgiga vähendada järk-järgult prioriteetsetest ainetest tulenevat reostust ning lõpetada või järk-järgult kõrvaldada prioriteetsete ohtlike ainete heide, keskkonda laskmine ja kaod.

(5) 2000. aastast alates on vastu võetud hulk ühenduse õigusakte, millega on sätestatud üksikute prioriteetsete ainete heidete kontrollimeetmed vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artiklile 16. Lisaks reguleeritakse paljusid keskkonnakaitse meetmeid ühenduse teiste õigusaktidega. Seepärast tuleks esmatahtsaks lugeda seniste õigusaktide rakendamist ja läbivaatamist, mitte uute kontrollimeetmete kehtestamist.

⁽¹⁾ ELT C 97, 28.4.2007, lk 3.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 22. mai 2007. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata), nõukogu 20. detsember 2007 ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendi ... seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

- (6) Punkt- ja hajusaasteallikatest pärinevate prioriteetsete ainete heidete piiramiseks, millele on viidatud direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 16, näib liikmesriikidel olevat kulusuvam ja otstarbekam lisada vajaduse korral kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 10 sobivad kontrollimeetmed koos teiste ühenduse õigusaktide rakendamise meetmetega programmi, mis selle direktiivi artikli 11 kohaselt tuleb välja töötada kõikide valgapiirkondade jaoks.
- (7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2001. aasta otsuses nr 2455/2001/EÜ, millega kehtestatakse veepoliitika valdkonna prioriteetsete ainete nimistu ning muudetakse direktiivi 2000/60/EÜ⁽¹⁾, sätestatakse esimene nimistu, kuhu kuulub 33 ainet või ainete rühma, mis on tunnistatud ühenduse tasandi meetmetega esmajärjekorras reguleerimist vajavaks. Teatavad ained nende prioriteetsete ainete hulgast on tunnistatud prioriteetseteks ohtlikeks aineteks, mille suhtes liikmesriigid peaksid võtma kasutusele vajalikud meetmed, eesmärgiga nende keskkonda laskmine, heide ja kadu lõpetada või järkjärgult lõpetada. Mõnede ainete andmed vaadati läbi ning need ained tuleks klassifitseerida. Komisjon peaks kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 16 sätestatud ajakavaga jätkama prioriteetsete ainete nimistu läbivaatamist, seades ained meetmete võtmiseks tähtsuse järjekorda kokkulepitud kriteeriumide alusel, mis näitavad nende ohtlikkust veekeskkonnale või selle kaudu, ning esitama vajaduse korral ettepanekuid.
- (8) Ühenduse huve silmas pidades ja pinnavee kaitse tõhusamaks reguleerimiseks on asjakohane kehtestada prioriteetseteks aineteks klassifitseeritud saasteainetega seotud keskkonnaväliteedi standardid ühenduse tasandil ning jätta liikmesriikide ülesandeks sätestada vajaduse korral riigi tasandil eeskirjad ülejäänud saasteainete kohta, kohaldades asjaomaseid ühenduse eeskirju. Prioriteetsete ainete nimistusse ei võetud siiski kaheksat saasteainet, mis kuuluvad nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiivi 86/280/EMÜ (teatavate direktiivi 76/464/EMÜ lisa I nimistusse kuuluvate ohtlike ainete heitmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta)⁽²⁾ reguleerimisalasse ning mis kuuluvad selliste ainete rühma, mille suhtes liikmesriigid peaksid võtma kasutusele meetmed, eesmärgiga saavutada nende kohta 2015. aastaks head keemilised näitajad, võttes arvesse direktiivi 2000/60/EÜ artiklites 2 ja 4 sätestatut. Samas osutusid kõnealuste saasteainete suhtes kehtestatud ühised standardid otstarbekaks ning nende reguleerimist ühenduse tasandil on kohane jätkata.
- (9) Sellest tulenevalt muutuvad mittevajalikuks praeguseid keskkonnaväliteedi eesmärgi käsitlevad sätted, mis on kehtestatud nõukogu 22. märtsi 1982. aasta direktiiviga 82/176/EMÜ (kloorleeliste elektrolüüsitööstuse elavhõbedaheidmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta)⁽³⁾, nõukogu 26. septembri 1983. aasta direktiiviga 83/513/EMÜ (kaadmiumiheidmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta)⁽⁴⁾, nõukogu 8. märtsi 1984. aasta direktiiviga 84/156/EMÜ (muude sektorite kui kloorleeliste elektrolüüsitööstuse elavhõbedaheidmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta)⁽⁵⁾, nõukogu 9. oktoobri 1984. aasta direktiiviga 84/491/EMÜ (heksaklorotsükloheksaaniheidmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta)⁽⁶⁾ ja direktiiviga 86/280/EMÜ, ning need tuleks välja jätta.
- (10) Veekeskkonda võib mõjutada nii lühiajaline kui ka pikka aega püsiv keemiline saastus, seepärast tuleks keskkonnaväliteedi standardite kehtestamisel aluseks võtta nii akuutset kui ka kroonilist toimet käsitlevad andmed. Et tagada veekeskkonna ja inimeste tervise piisav kaitse, tuleks aasta keskmise väärtusena väljendatud keskkonnaväliteedi standardid kehtestada tasemel, mis on ohutu pikaajalise kokkupuute korral, ning kehtestada suurimaks lubatud kontsentratsiooniks tase, mis on ohutu lühiajalise kokkupuute korral.
- (11) Vastavalt direktiivis 2000/60/EÜ V lisa punktis 1.3.4 sätestatud eeskirjadele, kui seire toimub keskkonnaväliteedi standardite, sealhulgas suurima lubatud kontsentratsioonina väljendatud standardite kohaselt, võivad liikmesriigid kehtestada statistilisi meetodeid, näiteks protsentilarnvutus valeandmete (keskmisest eriti suured kõrvalekalldumised) ja mõõtevigade käsitlemiseks, et tagada usaldusväärsuse ja täpsuse aktsepteeritav tase. Liikmesriikide teostatud seire võrreldavuse tagamiseks on asjakohane sätestada komiteemenetlusega vastu võetavad üksikasjalikud eeskirjad nimetatud statistiliste meetodite kehtestamiseks.
- (12) Ühenduse tasandil tuleks keskkonnaväliteedi standardite väärtuste kehtestamisel piirduda enamiku ainete puhul praegu üksnes pinnaveega. Heksaklorobenseeni, heksaklorobutadieeni ja elavhõbeda puhul ei ole võimalik tagada kaitset kaudse toime ja teise mürgistuse vastu ühenduse tasandil üksnes pinnavee keskkonnaväliteedi standarditega. Seetõttu on asjakohane kehtestada nimetatud kolme aine kohta elustiku keskkonnaväliteedi standardid ühenduse tasandil. Et liikmesriigid saaksid olenevalt oma seirestrateegiast võtta paindlikke meetmeid, peaksid nad kas suutma jälgida ja kohaldada nimetatud elustiku keskkonnaväliteedi standardeid või kehtestama rangemad pinnavee keskkonnaväliteedi standardid, mis pakuvad samal tasemel kaitset.

(1) EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1.

(2) EÜT L 181, 4.7.1986, lk 16. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48).

(3) EÜT L 81, 27.3.1982, lk 29. Direktiivi on muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ.

(4) EÜT L 291, 24.10.1983, lk 1. Direktiivi on muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ.

(5) EÜT L 74, 17.3.1984, lk 49. Direktiivi on muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ.

(6) EÜT L 274, 17.10.1984, lk 11. Direktiivi on muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ.

- (13) Peale selle peaksid liikmesriigid kehtestama setete ja/või elustiku keskkonnakvaliteedi standardid siseriiklikul tasandil ning kohaldama neid keskkonnakvaliteedi standardeid, mitte käesolevas direktiivis vee suhtes sätestatud keskkonnakvaliteedi standardeid. Sellised keskkonnakvaliteedi standardid tuleks kehtestada läbipaistva menetluse teel, edastades teatise komisjonile ja teistele liikmesriikidele, et tagada kaitse, mille tase on samaväärne ühenduse tasandil kehtestatud vee keskkonnakvaliteedi standarditega. Komisjon peaks oma direktiivi 2000/60/EÜ rakendamist käsitlevates aruannetes esitama nimetatud teatistest kokkuvõtte. Kuna teatavate ainete antropogeense toime ja suundumuste pikaajalise mõju hindamiseks liikmesriikide poolt korraldatava seire puhul on need ja elustik olnud ja on ka edaspidi tähtsad seireobjektid, siis peaksid liikmesriigid võtma direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 kohaselt meetmeid, eesmärgiga tagada, et elustiku ja setete praegune saastatuse tase oluliselt ei suureneks.
- (14) Liikmesriigid peavad täitma nõukogu 3. novembri 1998. aasta direktiivi 98/83/EÜ olmevee kvaliteedi kohta ⁽¹⁾ ja majandama joogivee võtmiseks kasutatavaid pinnaveekoosid kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 7. Seepärast tuleks käesolevat direktiivi rakendada nii, et see ei piiraks nende nõuete kohaldamist, mis võivad eeldada rangemaid standardeid.
- (15) Punktisaasteallikatest lähtuva heite läheduses on saasteainete kontsentratsioonid ümbritsevas vees esinevatest kontsentratsioonidest tavaliselt kõrgemad. Seetõttu peaks liikmesriikidel olema võimalik kasutada segunemiskiirkondi, kuivõrd see ei mõjuta ülejäänud pinnaveekogu vastavust asjakohastele keskkonnakvaliteedi standarditele. Segunemiskiirkonnad peaksid hõlmama üksnes aine keskkonda laskmise kohtade lähemat ümbrust ja olema proportsionaalsed.
- (16) On tarvis kontrollida keskkonnakahjuliku tegevuse lõpetamiseks või järk-järguliseks kõrvaldamiseks ja vähendamiseks direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud eesmärkide täitmist ning muuta nende kohustuste täitmise hindamine läbipaistvaks, eelkõige seoses inimtegevusest lähtuva olulise heite, keskkonda laskmise ja kao arvestamisega. Lisaks saab lõpetamise või järk-järgulise kõrvaldamise ning vähendamise ajakava olla seotud üksnes andmikuga. Samuti peaks olema võimalik hinnata direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõigete 4 kuni 7 kohaldamist. Samavõrra on tarvis asjakohast vahendit kõikidest võimalikest allikatest pärinevate looduses harilikult esinevate või looduslike protsesside tulemusel tekkinud ainete kadude koguste kindlaksmääramiseks, millisel juhul täielik lõpetamine või järk-järguline kõrvaldamine ei ole võimalik. Nende nõuete täitmiseks peaks iga liikmesriik kehtestama heite, keskkonda laskmise ja kadude andmiku iga tema territooriumil asuva valgapiirkonna või valgapiirkonna osa kohta.
- (17) Et vältida töö dubleerimist nende andmike loomisest ning tagada kõnealuste andmike sidusus muude olemasolevate vahenditega pinnavee kaitse valdkonnas, peaksid liikmesriigid kasutama teavet, mis on kogutud direktiivi 2000/60/EÜ alusel ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. jaanuari 2006. aasta määruse (EÜ) nr 166/2006 (mis käsitleb Euroopa saasteainete heite- ja ülekanderegistri loomist) ⁽²⁾ alusel.
- (18) Et oma vajadusi paremini kajastada, peaks liikmesriikidel olema võimalus valida asjakohane üheaastane võrdlusperiood andmiku põhiliste kannete mõõtmiseks. Samas tuleks arvesse võtta asjaolu, et pestitsiidide kasutamisest tulenevad kaod võivad aastate lõikes suurel määral varieeruda, sest kasutatavad kogused on näiteks eri ilmastikutingimuste tõttu erinevad. Seepärast peaks teatavate nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiviga 91/414/EMÜ (taimekaitsevahendite turuleviimise kohta) ⁽³⁾ hõlmatud ainete puhul andma liikmesriikidele võimaluse rakendada nimetatud ainete suhtes soovi korral kolmeaastast võrdlusperioodi.
- (19) Andmiku kasutamise optimeerimiseks on asjakohane määrata tähtaeg, mille jooksul komisjon peab kontrollima, kas heide, keskkonda laskmine ja kaod lähenevad direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud eesmärkidele.
- (20) Mitmeid liikmesriike mõjutab saaste, mille allikas asub väljaspool nende siseriiklikku jurisdiktsiooni. Seetõttu on asjakohane kinnitada, et liikmesriik ei riku oma käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi, ületades keskkonnakvaliteedi standardeid piiriülese saaste tõttu, eeldusel et on täidetud teatud tingimused ning vajaduse korral on kasutatud direktiivi 2000/60/EÜ asjakohaseid sätteid.
- (21) Liikmesriikide aruannete alusel peaks komisjon vaatama läbi vajaduse täiendavate, kogu ühendust hõlmavate erimeetmete järele ning esitama vajaduse korral asjakohased ettepanekud.

⁽¹⁾ EÜT L 330, 5.12.1998, lk 32. Direktiivi on viimati muudetud 2005. aasta ühinemisaktiga.

⁽²⁾ ELT L 33, 4.2.2006, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2007/50/EÜ (ELT L 202, 3.8.2007, lk 15).

(22) Direktiivis 2000/60/EÜ nimetatud püsivate, bioakumuleeruvate ja toksiliste ning muude samavõrra problemaatiliste ainete (eriti väga püsivate ja väga bioakumuleeruvate ainete) määramise kriteeriumid on kehtestatud riskihindamise tehnilise juhenddokumendiga, mis toetab komisjoni 20. juuli 1993. aasta direktiivi 93/67/EMÜ (millega kehtestatakse vastavalt nõukogu direktiivile 67/548/EMÜ teatud ainete poolt inimesele ja keskkonnale põhjustatava riski hindamise põhimõtted) ⁽¹⁾, komisjoni 28. juuni 1994. aasta määrust (EÜ) nr 1488/94 (millega kehtestatakse registreeritud kemikaalide poolt inimesele ja keskkonnale põhjustatava ohtlikkuse hindamise põhimõtted vastavalt nõukogu määrusele (EMÜ) nr 793/93) ⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiivi 98/8/EÜ (mis käsitleb biotsiidide turuleviimist) ⁽³⁾. Sidususe tagamiseks ühenduse õigusaktide vahel tuleks otsuse nr 2455/2001/EÜ kohaselt läbivaatamisel olevate ainete suhtes kohaldada üksnes neid kriteeriume ning direktiivi 2000/60/EÜ X lisa tuleks vastavalt asendada.

(23) Direktiivi 2000/60/EÜ IX lisas loetletud direktiivides sätestatud kohustused on juba kaasatud nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivi 96/61/EÜ (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta) ⁽⁴⁾ ning direktiivi 2000/60/EÜ, kusjuures keskkonnakvaliteedi standardite säilitamisel või läbivaatamisel tagatakse kaitse vähemalt samal tasemel. Et tagada pinnavee keemilise saastusega seotud lähenemisviisi järjepidevus ning muuta olemasolevad selle valdkonna ühenduse õigusaktid lihtsamaks ja selgemaks, on asjakohane tunnistada direktiivi 2000/60/EÜ kohaselt alates 22. detsembrist 2012 kehtetuks direktiivid 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ ja 86/280/EMÜ.

(24) Direktiivis 2000/60/EÜ osutatud soovitusi, eriti toksilisuse, ökotoksilisuse ja keskkonna teaduskomitee omi, on arvestatud.

(25) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽⁵⁾ punktiga 34 innustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides oma vastavustabeleid, milles on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeesmetete vahel, ning need tabelid avalikustama.

(26) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt põhjavee heade keemiliste näitajate saavutamist, kehtestades prioriteetsete ainete ja teatavate muude saasteainete keskkonnakvaliteedi standardid, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning pinnavee kaitse ühtlase taseme säilitamiseks kogu

ühenduses on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(27) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽⁶⁾.

(28) Eelkõige tuleks komisjonile anda volitus muuta I lisa B osa punkti 3. Kuna kõnealune meede on üldmeede ja selle eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid või täiendada käesolevat direktiivi, lisades uusi vähemolulisi sätteid, tuleb see vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Sisu

Eesmärgiga saavutada pinnavee hea keemiline seisund kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 sätete ja eesmärkidega, kehtestatakse käesoleva direktiiviga prioriteetsete ainete ja teatavate muude saasteainete keskkonnakvaliteedi standardid nii, nagu on ette nähtud direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 16.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse direktiivis 2000/60/EÜ sätestatud mõisteid.

Artikkel 3

Keskkonnakvaliteedi standardid

1. Vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 1 ja direktiivi 2000/60/EÜ artiklile 4 kohaldavad liikmesriigid pinnaveekogudes keskkonnakvaliteedi standardeid, mis on sätestatud käesoleva direktiivi I lisa A osas.

⁽⁶⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

⁽¹⁾ EÜT L 227, 8.9.1993, lk 9.

⁽²⁾ EÜT L 161, 29.6.1994, lk 3.

⁽³⁾ EÜT L 123, 24.4.1998, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26.

⁽⁵⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

Liikmesriigid kohaldavad keskkonnakvaliteedi standardeid pinnaveekogudes vastavalt I lisa B osas sätestatud nõuetele.

2. Liikmesriigid võivad teatud pinnaveekogude kategooriate suhtes I lisa A osas sätestatud keskkonnakvaliteedi standardite kohaldamise asemel valida sette ja/või elustiku keskkonnakvaliteedi standardite kohaldamise. Liikmesriigid, kes valivad sellise võimaluse:

- a) kohaldavad elavhõbeda ja selle ühendite suhtes keskkonnakvaliteedi standardeid 20 µg/kg ja/või heksaklorobenseeni suhtes keskkonnakvaliteedi standardeid 10 µg/kg ja/või heksaklorobutadieni suhtes keskkonnakvaliteedi standardeid 55 µg/kg, nimetatud keskkonnakvaliteedi standardid kehtivad koe (märgkaal) jaoks, valides kõige sobivama indikaatori kalade, molluskite, koorikloomade ja muu elustiku hulgast;
- b) kehtestavad teatud ainetele (muu, kui punktis a nimetatud) sette ja/või elustiku keskkonnakvaliteedi standardid ja kohaldavad neid. Nimetatud keskkonnakvaliteedi standardid pakuvad vähemalt sama kaitsetaseme, kui I lisa A osas sätestatud vee keskkonnakvaliteedi standardid;
- c) määravad punktides a ja b nimetatud ainetele sette ja/või elustiku seire sageduse. Seire toimub vähemalt üks kord aastas, kui tehniliste teadmiste ja ekspertarvamuse põhjal pole õigustatud muu ajavahemik; ja
- d) teavitavad komisjoni ja teisi liikmesriike direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 21 nimetatud komitee kaudu ainetest, mille kohta on kehtestatud keskkonnakvaliteedi standardid vastavalt punktile b, selle lähenemisviisi kasutamise põhjustest ja alustest, kehtestatud alternatiivsetest keskkonnakvaliteedi standarditest, sealhulgas nende tuletamiseks kasutatud andmetest ja meetodikast, pinnavee kategooriatest, mille suhtes neid keskkonnakvaliteedi standardeid kohaldatakse, ja kavandatavast seiresagedusest koos nimetatud sageduse põhjendusega.

Komisjon lisab kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 18 avaldatavasse aruandesse kokkuvõtte teavitamistest, mis on tehtud vastavalt punktile d ning I lisa A osa lõppmärkusele viii.

3. Vee seisundi seire alusel, mis on läbi viidud vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artiklile 8, korraldavad liikmesriigid pikaajalise dünaamika analüüsi I lisa A osas loetletud selliste prioriteetsete ainete kontsentratsiooni kohta, millel on kalduvus akumulieruda settes ja/või elustikus (pöörates erilist tähelepanu ainetele 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 ja 30). Nad võtavad direktiivi 2000/60/EÜ artiklit 4 kohaldades meetmeid tagamaks, et nimetatud kontsentratsioonid settes ja/või asjaomases elustikus oluliselt ei kasva.

Liikmesriigid määravad sette ja/või elustiku seire sellise sageduse, et see annaks piisavalt teavet usaldusväärseks pikaajalise dünaamika analüüsiks. Põhimõtteliselt peaks seire toimuma vähemalt iga kolme aasta järel, kui tehniliste teadmiste ja ekspertarvamuse põhjal pole õigustatud muu ajavahemik.

4. Komisjon tutvub tehnilise ja teadusliku progressiga, sealhulgas riskihindamiste järeldustega, nagu on osutatud direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõike 2 punktides a ja b, ning vastavalt määruse (EÜ) nr 1907/2006 artiklile 119 üldsusele kättesaadavaks tehtud teabega ainete registreerimise kohta, ning teeb vajaduse korral ettepaneku käesoleva direktiivi I lisa A osas sätestatud keskkonnakvaliteedi standardite läbivaatamiseks asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõikes 4 sätestatud ajakavale.

5. Käesoleva direktiivi I lisa B osa punkti 3 võib muuta otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

Artikkel 4

Segunemispiirkonnad

1. Liikmesriigid võivad kindlaks määrata heite keskkonda laskmise kohtadega piirnevad segunemispiirkonnad. Sellistes segunemispiirkondades võib ühe või mitme saasteaine kontsentratsioon ületada asjaomaseid keskkonnakvaliteedi standardeid, kui see ei mõjuta ülejäänud pinnaveekogu vastavust kõnealustele standarditele.

2. Segunemispiirkondi määravad liikmesriigid lülitavad nime-
tatud piirkondade määramisel kasutatud lähenemisviiside ja meetodika kirjeldused vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artiklile 13 koostatud vesikonna majandamiskavadesse.

3. Segunemispiirkondi määravad liikmesriigid tagavad, et kõik sellised piirkonnad:

- a) hõlmaksid üksnes heite keskkonda laskmise kohtade lähemat ümbrust;
- b) oleksid proportsionaalsed, võttes arvesse saasteainete kontsentratsiooni keskkonda laskmise kohas ja eelnevates eeskirjades sisalduvaid saasteainete heite tingimusi, nagu direktiivi 2000/60/EÜ artikli 11 lõike 3 punktis g osutatud load või muudes asjakohastes ühenduse õigusaktides sisalduvad tingimused, vastavalt parima võimaliku tehnika kasutamisele ja direktiivi 2000/60/EÜ artiklile 10, eelkõige pärast nimetatud eelnevate eeskirjade läbivaatamist.

Artikkel 5

Heite, keskkonda laskmise ja kadude andmik

1. Direktiivi 2000/60/EÜ artiklite 5 ja 8 ning määruse (EÜ) nr 166/2006 kohaselt kogutud teavet kasutades kehtestavad liikmesriigid kõigi käesoleva direktiivi I lisa A osas loetletud prioriteetsete ainete ja saasteainete heite, keskkonda laskmise ja kadude andmiku iga oma territooriumil asuva valglapiirkonna või valglapiirkonna osa kohta.

2. Võrdlusperiood saasteainete lõikes 1 osutatud andmikesse kantavate väärtuste hindamiseks on üks aasta ajavahemikul 2008 ja 2010.

Direktiiviga 91/414/EMÜ hõlmatud prioriteetsete ainete või saasteainete puhul võib kandeid arvutada aastate 2008, 2009 ja 2010 keskmisena.

3. Liikmesriigid edastavad käesoleva artikli lõike 1 kohaselt loodud andmikud, sealhulgas vastavad võrdlusperioodid, komisjonile vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 15 lõikes 1 sätestatud aruandluskohustustele.

4. Liikmesriigid ajakohastavad oma andmikke direktiivi 2000/60/EÜ artikli 5 lõikes 2 määratletud analüüside läbivaatamise raames.

Võrdlusperiood väärtuste kehtestamiseks ajakohastatud andmikes on kõnealuse analüüsi lõpuleviimisele eelnev aasta. Direktiiviga 91/414/EMÜ hõlmatud prioriteetsete ainete või saasteainete puhul võib kandeid arvutada selle analüüsi lõpuleviimisele eelnenud kolme aasta keskmisena.

Liikmesriigid avaldavad ajakohastatud andmikud oma ajakohastatud vesikonna majandamiskavades, nagu sätestatud direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 lõikes 7.

5. Komisjon kontrollib 2025. aastaks, kas andmikus kajastatud heide, keskkonda laskmine ja kaod lähenevad direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti a alapunktis iv sätestatud vähendamise või lõpetamise eesmärkidele, võttes arvesse nimeetatud direktiivi artikli 4 lõigete 4 ja 5 sätteid.

Artikkel 6

Piiriülene saastus

1. Liikmesriik ei ole keskkonnakvaliteedi standardite ületamisega rikkunud oma käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi, kui ta saab näidata, et:

a) ületamise põhjustas väljaspool tema siseriiklikku jurisdiktsiooni asuv saasteallikas;

b) sellise piiriülese saastuse tulemusena ei suutnud ta võtta tõhusaid meetmeid asjaomase keskkonnakvaliteedi standardi täitmiseks ja

c) ta oli piiriülese saastuse poolt mõjutatud veekogude suhtes kohaldanud direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 3 sätestatud koordineerimismehhanisme ja vajaduse korral kasutanud nimeetatud direktiivi artikli 4 lõigete 4, 5 ja 6 sätteid.

2. Liikmesriigid kasutavad käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud asjaoludel direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 12 sätestatud mehhanismi komisjonile vajaliku teabe esitamiseks ning esitavad piiriülese saastuse suhtes võetud meetmetest kokkuvõtte asjaomases vesikonna majandamiskavas vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 15 lõikes 1 sätestatud aruandluskohustustele.

Artikkel 7

Läbivaatamine

Liikmesriikide aruannete, sealhulgas direktiivi 2000/60/EÜ artikli 12 kohaselt koostatud, eelkõige piiriülest saastust käsitlevate aruannete alusel, vaatab komisjon läbi vajaduse täiendavate, kogu ühendust hõlmavate meetmete, näiteks heitekontrolli järele. Komisjon esitab oma järeldused, vajaduse korral koos asjakohaste ettepanekutega, Euroopa Parlamendile ja nõukogule seoses direktiivi 2000/60/EÜ artikli 18 lõike 1 kohaselt koostatud aruande esitamisega.

Artikkel 8

Direktiivi 2000/60/EÜ muutmine

Direktiivi 2000/60/EÜ X lisa asendatakse käesoleva direktiivi II lisas esitatud tekstiga.

Artikkel 9

Direktiivide 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ ja 86/280/EMÜ muutmine

1. Direktiivide 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ ja 84/491/EMÜ II lisa jäetakse välja.

2. Direktiivi 86/280/EMÜ II lisa I–XI jao B osad jäetakse välja.

Artikkel 10

Direktiivide 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ ja 86/280/EMÜ kehtetuks tunnistamine

1. Direktiivid 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ ja 86/280/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 22. detsembrist 2012.

2. Enne 22. detsembrist 2012 võivad liikmesriigid teostada seiret ja aruandlust käesoleva artikli lõikes 1 osutatud direktiividest lahtumise asemel vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artiklitele 5, 8 ja 15.

Artikkel 11

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt ... (*).

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 12

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 13

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

(*) 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

I LISA

Prioriteetsete ainete ja teatavate muude saasteainete keskkonnakvaliteedi standardid

A OSA: KESKKONNAKVALITEEDI STANDARDID (EQS)

AA: aasta keskmine.

MAC: suurim lubatud kontsentratsioon.

Ühik: [µg/l].

Nr	Aine nimetus	CASi number ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Siseveekogud ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muud pinnavee- kogud	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Siseveekogud ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muud pinnaveekogud
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(1)	alakloor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	antratseen	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	atrasiin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	benseen	71-43-2	10	8	50	50
(5)	bromodifenüüleeter ⁽⁵⁾	32534-81-9	0,0005	0,0002	ei kohaldata	ei kohaldata
(6)	kaadmium ja selle ühendid (olenevalt vee karedusklassist) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (1. klass) 0,08 (2. klass) 0,09 (3. klass) 0,15 (4. klass) 0,25 (5. klass)	0,2	≤ 0,45 (1. klass) 0,45 (2. klass) 0,6 (3. klass) 0,9 (4. klass) 1,5 (5. klass)	
(6a)	süsiniktetrakloriid ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	ei kohaldata	ei kohaldata
(7)	C ₁₀₋₁₃ -kloroalkaanid	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	klorofenvinifoss	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	kloropüriifoss (etüülkloropü- rifoss)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9a)	tsükloдиеenpestitsiidid: aldriin ⁽⁷⁾ dieldriin ⁽⁷⁾ endriin ⁽⁷⁾ isodriin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	ei kohaldata	ei kohaldata
(9b)	DDT kokku ⁽⁸⁾ ⁽⁷⁾	ei kohaldata	0,025	0,025	ei kohaldata	ei kohaldata
	para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	ei kohaldata	ei kohaldata
(10)	1,2-dikloroetaan	107-06-2	10	10	ei kohaldata	ei kohaldata
(11)	diklorometaan	75-09-2	20	20	ei kohaldata	ei kohaldata
(12)	di(2-etüül-heksüül)ftalaat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	ei kohaldata	ei kohaldata
(13)	diuroon	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	endosulfaan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	fluoranteen	206-44-0	0,1	0,1	1	1

Nr	Aine nimetus	CASi number ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Siseveekogud ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muud pinnavee- kogud	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Siseveekogud ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muud pinnaveekogud
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(16)	heksakloro-benseen	118-74-1	0,01 ⁽⁹⁾	0,01 ⁽⁹⁾	0,05	0,05
(17)	heksakloro-butadieen	87-68-3	0,1 ⁽⁹⁾	0,1 ⁽⁹⁾	0,6	0,6
(18)	heksakloro-tsükloheksaan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02
(19)	isoproturoon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	plii ja selle ühendid	7439-92-1	7,2	7,2	ei kohaldata	ei kohaldata
(21)	elavhõbe ja selle ühendid	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
(22)	naftaleen	91-20-3	2,4	1,2	ei kohaldata	ei kohaldata
(23)	nikkel ja selle ühendid	7440-02-0	20	20	ei kohaldata	ei kohaldata
(24)	nonüülfenool (4-nonüülfenool)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	oktüülfenool (4-(1,1',3,3'-tetrametüülbütüül) fenool)	140-66-9	0,1	0,01	ei kohaldata	ei kohaldata
(26)	pentakloro-benseen	608-93-5	0,007	0,0007	ei kohaldata	ei kohaldata
(27)	pentakloro-fenool	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	polüaromaatsed süsivesinikud (PAH) ⁽¹⁰⁾	ei kohaldata	ei kohaldata	ei kohaldata	ei kohaldata	ei kohaldata
	benso(a)püreen	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	benso(b)fluoranteen	205-99-2	$\Sigma = 0,03$	$\Sigma = 0,03$	ei kohaldata	ei kohaldata
	benso(k)fluoranteen	207-08-9				
	benso(g,h,i)perüleen	191-24-2	$\Sigma = 0,002$	$\Sigma = 0,002$	ei kohaldata	ei kohaldata
	indeno(1,2,3-cd)püreen	193-39-5				
(29)	simasiin	122-34-9	1	1	4	4
(29a)	tetrakloro-etüleen ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	ei kohaldata	ei kohaldata
(29b)	trikloro-etüleen ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	ei kohaldata	ei kohaldata

Nr	Aine nimetus	CASi number ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Siseveekogud ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muud pinnavee- kogud	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Siseveekogud ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muud pinnaveekogud
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(30)	tributüültina ühendid (tributüültina-katioon)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	triklorobenseenid	12002-48-1	0,4	0,4	ei kohaldata	ei kohaldata
(32)	triklorometaan	67-66-3	2,5	2,5	ei kohaldata	ei kohaldata
(33)	trifluraliin	1582-09-8	0,03	0,03	ei kohaldata	ei kohaldata

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ See parameeter on aasta keskmise väärtusena väljendatud keskkonnakvaliteedi standard (AA-EQS). Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse seda kõikide isomeeride üldkontsentratsiooni suhtes.

⁽³⁾ Siseveekogud hõlmavad jõed, järved ning nendega seotud tehisveekogud ja oluliselt muudetud veekogud.

⁽⁴⁾ See parameeter on suurima lubatud kontsentratsioonina väljendatud keskkonnakvaliteedi standard (MAC-EQS). Kui MAC-EQS juures on märges „ei kohaldata”, loetakse, et AA-EQS väärtused pakuvad kaitset pideval keskkonda juhtimisel saastuse lühiajalise suurenemise korral, kuna need on oluliselt madalamad kui akuutse toksilisuse põhjal tuletatud väärtused.

⁽⁵⁾ Otsuses nr 2455/2001/EÜ loetletud bromodifenüüleetreite (nr 5) hulka kuuluvatest prioriteetsetest ainetest kehtestatakse keskkonnakvaliteedi standardid üksnes derivaatidele numbritega 28, 47, 99, 100, 153 ja 154.

⁽⁶⁾ Kaadmiumi ja selle ühendite (nr 6) puhul sõltuvad keskkonnakvaliteedi standardid vee karedusest, mille väärtused on jagatud viide klassi (1. klass: < 40 mg CaCO₃/l, 2. klass: 40 kuni < 50 mg CaCO₃/l, 3. klass: 50 kuni < 100 mg CaCO₃/l, 4. klass: 100 kuni < 200 mg CaCO₃/l ja 5. klass: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Nimetatud aine ei ole prioriteetne aine, vaid kuulub muude saasteainete hulka, mille EQSiD on identsed nendega, mis oli sätestatud õigusaktides, mida kohaldata enne käesoleva direktiivi jõustumist.

⁽⁸⁾ DDT üldkontsentratsioon on isomeeride 1,1,1-trikloro-2,2 bis (p-klorofenüül) etaani (CASi number 50-29-3; ELi number 200-024-3), 1,1,1-trikloro-2 (o-klorofenüül)-2-(p-klorofenüül) etaani (CASi number 789-02-6; ELi number 212-332-5), 1,1-dikloro-2,2 bis (p-klorofenüül) etüleeni (CASi number 72-55-9; ELi number 200-784-6), ja 1,1-dikloro-2,2 bis (p-klorofenüül) etaani (CASi number 72-54-8; ELi number 200-783-0).

⁽⁹⁾ Kui liikmesriigid ei kohalda elustiku EQSi, kehtestavad nad rangema vee EQSi, mille eesmärk on saavutada artikli 3 lõikes 2 sätestatud elustiku EQSi sama kaitsetaset. Nad teavitavad komisjoni ja teisi liikmesriike direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 12 osutatud komitee kaudu selle lähenemisviisi kasutamise põhjustest ja alustest, kehtestatud alternatiivsetest vee keskkonnakvaliteedi standarditest, sealhulgas nende tuletamiseks kasutatud andmetest ja meetodist, ning pinnavee kategooriatest, mille suhtes neid keskkonnakvaliteedi standardeid kohaldatakse.

⁽¹⁰⁾ Polüaromaatsete süsivesinike (PAH) (nr 28) hulka kuuluvate prioriteetsete ainete rühma puhul tuleb järgida iga üksiku aine kohta kehtestatud keskkonnakvaliteedi standardit, s.t benzo(a)pireeni keskkonnakvaliteedi standardit, benzo(b)fluoranteeni ja benzo(k)fluoranteeni summa keskkonnakvaliteedi standardit ning benzo(g,h,i)perülenei ja indeno(1,2,3-cd)pireeni summa keskkonnakvaliteedi standardit.

B OSA: A OSAS SÄTESTATUD KESKKONNAKVALITEEDI STANDARDITE KOHALDAMINE

1. Tabeli veerud 4 ja 5: mis tahes konkreetse pinnaveekogu puhul tähendab AA-EQS kohaldamine seda, et veekogus asuvas igas esinduslikus seirepunktis aasta jooksul eri aegadel mõõdetud kontsentratsioonide aritmeetiline keskmine ei ületa standardit.

Aritmeetilise keskmise arvestamine ja kasutatud analüüsimeetod peavad olema kooskõlas komisjoni otsusega .../..., millega võetakse vastu tehnilised näitajad keemilise jälgimise ja analüütiliste tulemuste kvaliteedi jaoks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2000/60/EÜ ⁽¹⁾, sealhulgas sellega, kuidas kohaldada keskkonnakvaliteedi standardeid, kui ei ole sobivat analüüsimeetodit, mis täidaks miinimumkriteeriume.

2. Tabeli veerud 6 ja 7: mis tahes konkreetse pinnaveekogu puhul tähendab MAC-EQS kohaldamine seda, et veekogu esinduslike seirepunktide juures mõõdetud kontsentratsioon ei ületa standardit.

Vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ V lisa jaole 1.3.4 võivad liikmesriigid siiski kehtestada statistilisi meetodeid, näiteks protsentiilarvutuse, et tagada MAC-EQS-ga vastavuse kindlaksmääramisel usaldusväärsuse ja täpsuse aktsepteeritav tase. Sellisel juhul vastavad nimetatud statistilised meetodid direktiivi 2000/60/EÜ artikli 21 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt sätestatud üksikasjalikele eeskirjadele.

3. Kui kaadmium, plii, elavhõbe ja nikkel (edaspidi „metallid”) välja arvata, väljendatakse käesolevas lisas sätestatud keskkonnakvaliteedi standardeid üldkontsentratsioonidena veeproovi üldmahus. Metallide puhul viitab keskkonnakvaliteedi standard metalli kontsentratsioonile lahuse faasis, s.t veeproovis, mida on puhastatud filtrimisega läbi filtri, mille poori suurus on 0,45 µm, või muu samaväärse eelpuhastusmeetodiga.

Liikmesriigid võivad keskkonnakvaliteedi standardite alusel toimuval seiretulemuste hindamisel arvesse võtta:

- a) looduslike taustakontsentratsioonide metallide ning nende ühendite puhul, kui need takistavad vastavust keskkonnakvaliteedi standardite väärtustele, ja
- b) karedust, pH taset või muid vee kvaliteedi parameetreid, mis mõjutavad metallide biosaadavust.

⁽¹⁾ ELTL ...

II LISA

Direktiivi 2000/26 X lisa asendatakse järgmisega:

„X LISA

Veepoliitika valdkonna prioriteetsete ainete loetelu

Number	CASi number ⁽¹⁾	ELi number ⁽²⁾	Prioriteetse aine nimetus ^(*)	Nimetatud prioriteetseks ohtlikuks aineks
(1)	15972-60-8	240-110-8	alakloor	
(2)	120-12-7	204-371-1	anratseen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	atrasiin	
(4)	71-43-2	200-753-7	benseen	
(5)	ei kohaldata	ei kohaldata	bromodifenüüleeter (**)	X (***)
	32534-81-9	ei kohaldata	pentabromodifenüüleeter (derivaatide numbrid 28, 47, 99, 100, 153 ja 154) (*)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	kaadmium ja selle ühendid	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	kloroalkaanid, C ₁₀₋₁₃ (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	klorofenvinifoss	
(9)	2921-88-2	220-864-4	kloropürifoss (etüülkloropürifoss)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloroetaan	
(11)	75-09-2	200-838-9	diklorometaan	
(12)	117-81-7	204-211-0	di(2-etüül-heksüül)ftalaat	
(13)	330-54-1	206-354-4	diuroon	
(14)	115-29-7	204-079-4	endosulfaan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	fluoranteen (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	heksaklorobenseen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	heksaklorobutadien	X
(18)	608-73-1	210-158-9	heksaklorotsükloheksaan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	isoproturoon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	plii ja selle ühendid	
(21)	7439-97-6	231-106-7	elavhõbe ja selle ühendid	X
(22)	91-20-3	202-049-5	naftaleen	
(23)	7440-02-0	231-111-14	nikkel ja selle ühendid	

Number	CASi number ⁽¹⁾	ELi number ⁽²⁾	Prioriteetse aine nimetus ^(*)	Nimetatud prioriteetseks ohtlikuks aineks
(24)	25154-52-3	246-672-0	nonüülfenool	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonüülfenool) ^(*)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	oktüülfenool	
	140-66-9	ei kohaldata	(4-(1,1',3,3'-tetrametüülbutüül)fenool) ^(*)	
(26)	608-93-5	210-172-5	pentaklorobenseen	X
(27)	87-86-5	231-152-8	pentaklorofenool	
(28)	ei kohaldata	ei kohaldata	polüaromaatsed süsivesinikud	X
	50-32-8	200-028-5	(benso(a)püreen)	X
	205-99-2	205-911-9	(benso(b)fluoranteen)	X
	191-24-2	205-883-8	(benso(g,h,i)perüleen)	X
	207-08-9	205-916-6	(benso(k)fluoranteen)	X
	193-39-5	205-893-2	(indeno(1,2,3-cd)püreen)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	simasiin	
(30)	ei kohaldata	ei kohaldata	tribütüültina ühendid	X
	36643-28-4	ei kohaldata	(tribütüültina-katioon)	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	triklorobenseenid	
(32)	67-66-3	200-663-8	triklorometaan (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	trifluraliin	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstract Service.

⁽²⁾ ELi number: Euroopa olemasolevate kaubanduslike ainete loetelu (EINECS) või Euroopa teavitatud uute keemiliste ainete loetelu (ELINCS) number.

^(*) Ainete rühma korral on tabelis soovitusliku parameetrina esitatud rühma tüüpiline esindaja (sulgudes ja ilma numbrita). Selle ainete grupi suhtes tuleb soovituslikud parameetrid määrata analüütilisel meetodil.

^(**) Nendes ainete rühmades on harilikult palju individuaalseid ühendeid. Vastavaid soovituslikke parameetreid ei ole praegu võimalik esitada.

^(***) Ainult pentabromodifenüüleeter (CASi nr 32534-81-9).

^(****) Fluoranteen on loetelus esitatud teiste, ohtlikumate polüaromaatsete süsivesinike indikaatorina."

NÕUKOGU PÕHJENDUSED

I. SISSEJUHATUS

Komisjon võttis veepoliitika valdkonna keskkonnakvaliteedi standardeid käsitleva direktiivi (millega muudetakse direktiivi 2000/60/EÜ) ettepaneku vastu juulis 2006.

Euroopa Parlament võttis oma arvamuse vastu esimesel lugemisel mais 2007.

Majandus- ja sotsiaalkomitee võttis oma arvamuse vastu aprillis 2007 ⁽¹⁾. Regioonide Komitee ei ole arvamust esitanud.

Nõukogu võttis ühise seisukoha vastu 20. detsembril 2007.

II. EESMÄRK

Direktiivi eelnõu sätestaks direktiivi 2000/60/EÜ („vee raamdirektiivi“) artiklis 16 esitatud prioriteetsete ainete ja teatud teiste saasteainete keskkonnakvaliteedi standardid.

III. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

1. Üldised eesmärgid

Ühine seisukoht sisaldab kas sõna-sõnalt, osaliselt või tähenduselt mitmeid Euroopa Parlamendi esimesel lugemisel tehtud muudatusettepanekuid. Ühises seisukohas ei kajastata aga suuremat osa muudatusettepanekutest, sest nõukogu nõustus komisjoniga, et need on tarbetud ja/või ebasoovitavad.

Ühine seisukoht sisaldab ka mitmeid muudatusi, mida Euroopa Parlamendi esimesel lugemisel vastu võetud arvamuses ei leidu. Järgmistes osades kirjeldatakse sisulisi muudatusi. Lisaks neile on tehtud ka redaktsioonilisi muudatusi, et muuta teksti selgemaks või tagada direktiivi üldist arusaadavust.

2. Sisu ja mõisted (artiklid 1 ja 2)

Artikkel 1 on osalises kooskõlas muudatusega 20 selles mõttes, et artikkel täpsustab, et direktiiv kehtestab keskkonnakvaliteedi standardid eesmärgiga saavutada head keemilised näitajad kooskõlas vee raamdirektiivi sätete ja eesmärkidega. Ühine seisukoht sisaldab uut artiklit 2, mis täpsustab, et kohaldatakse vee raamdirektiivi definitsioone.

3. Keskkonnakvaliteedi standardid (artikkel 3 ja I lisa)

Artikkel 3 on osalises kooskõlas muudatustega 21 ja 66 selles mõttes, et artikli lõige 1 täpsustab seoseid vee raamdirektiiviga. Artikkel on osalises kooskõlas ka muudatusega 26, sest artikli uus lõige 2 annaks liikmesriikidele võimaluse teatud tingimustel teostada elustiku ja sette seiret.

Artikli 3 lõige 3 täpsustab, et lisaks keskkonnakvaliteedi standardite rakendamisele peaksid liikmesriigid läbi viima pikaajalise dünaamika analüüse nende prioriteetsete ainete osas, millel on kalduvus akumul eeruda settes ja/või elustikus.

Artikli 3 lõige 4 sisaldab viidet REACH-määrusele ning on seega täielikus kooskõlas muudatusega 29.

Artikli 3 lõige 5 sätestab kontrolliga regulatiivmenetluse kasutamise, kuna metallide seiret käsitlevate üksikasjalike eeskirjade muutmine kujutaks endast direktiivi regulatiivosa muudatust.

⁽¹⁾ ELT C 97, 28.4.2007, lk 3.

I lisa A osa on kooskõlas muudatuste 50 ja 51 eesmärgiga selles suhtes, et nimetatud osa ühendab muude saasteainete keskkonnakvaliteedi standardeid sätestava tabeli prioriteetsete ainete keskkonnakvaliteedi standardeid sätestava tabeliga. Ent osas selgitatakse, et tabelite ühendamine ei liigita muid saasteaineid prioriteetseteks aineteks, mis ajaks segamini Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuses nr 2455/2001/EÜ kokkulepitud klassifikatsiooni.

I lisa B osa on osaliselt kooskõlas muudatuse 30 eesmärgiga ja üldjoontes kooskõlas muudatuse 52 eesmärgiga selles mõttes, et see laiendab metallide taustkontsentratsioonide arvestamise ulatust ning nimetatud eeskirju võib muuta komiteemenetluse teel. See hõlmab kohaldatavate analüütiliste ja statistiliste meetodite täpsustamist.

4. *Segamispirkonnad* (artikkel 4)

Artikkel 4 on osaliselt kooskõlas muudatuste 35 ja 36 eesmärgiga selles mõttes, et artikkel täpsustab, et segamispirkondade ulatus peab olema proportsionaalne ning regulaarselt ülevaadatav. Ühine seisukoht kasutab „standardite ületamist lubava siirdeala” asemel lühemat ja konkreetsemat terminit „segamispirkond”.

Ühine seisukoht ei sätesta komiteemenetluse kasutamist. Selle asemel annab komisjon välja artikli kohaldamise juhised.

5. *Heite, keskkonda laskmise ja kadude andmik* (artikkel 5)

Artikkel 5 sisaldab muudatust 40 osaliselt. Nõukogu ei saa heaks kiita muid andmikku käsitlevaid muudatusi põhjusel, et see tekitaks liikmesriikidele liigse täiendava halduskoormuse, oleks vastuolus vee raamdirektiiviga või mittevajalik.

Taas ei sätesta ühine seisukoht komiteemenetluse kasutamist. Selle asemel annab komisjon välja artikli kohaldamise juhised.

6. *Piiriülene saaste* (artikkel 6)

Ühine seisukoht sisaldab uut artiklit, milles täpsustatakse liikmesriikide kohustusi seoses piiriülese saastega. See on osaliselt kooskõlas muudatustega 24 ja 47.

7. *Läbivaatamine* (artikkel 7)

Uue artikli 7 kohaselt peab komisjon üle vaatama vajaduse täiendavate, kogu ühendust hõlmavate meetmete järele. See on osaliselt või põhimõtteliselt kooskõlas muudatustega 20, 32, 33 ja 45.

8. *II lisa — Vee raamdirektiivi X lisa muudatused*

Nõukogu ei saa heaks kiita muudatusi 53–63 ja 70, mis liigitavad mitmed prioriteetsed ained ja muud saasteained prioriteetseteks ohtlikeks aineteks. Samuti ei saa nõukogu heaks kiita muudatust 65, mis lisaks vee raamdirektiivile nimekirja ainetest, mis kuuluvad läbivaatamisele võimalike prioriteetsete või prioriteetsete ohtlike ainetena. Vee raamdirektiivi artikkel 16 juba sätestab X lisa regulaarse läbivaatamise. Nõukogu nõustub komisjoniga, et selline läbivaatamine peaks põhinema üksnes teaduslikel kaalutlustel.

Vee raamdirektiivi ühise rakendusstrateegia raames on praegu käimas prioriteetsete ainete nimistu, sealhulgas täiendavate ainete lisamise võimaluse ja ainete prioriteetsuse määramise kriteeriumide ülevaatamine, et komisjon saaks esitada ettepanekud nimistusse tehtavateks vajalikeks muudatusteks kooskõlas vee raamdirektiivi artikli 16 lõikes 4 sätestatud ülevaatamise ajakavaga.

9. Muu

Lisaks:

- hõlmab ühine seisukoht paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe punktiga 34 kooskõlas olevat, vastavustabeleid käsitlevat teksti;
- sisaldab ühine seisukoht põhjendustesse tulenevaid muudatusi ning lisab muudatused 1, 4, 7 (osaliselt), 14 (põhimõtteliselt) ja 73 (osaliselt).

IV. JÄRELDUS

Nõukogu usub, et ühine seisukoht kujutab endast tasakaalustatud kogumit, mis on kooskõlas vee raamdirektiivi sätete ja eesmärkidega. Nõukogu ootab konstruktiivset arutelu Euroopa Parlamendiga, pidades silmas direktiivi peatset vastuvõtmist.
